

Nr 498

Av herr **von Seth**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställningar om vissa anslag till den offentliga arbetsförmedlingen.*

(Lika lydande med motion nr 190 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1956

T. G. v. Seth

Nr 499

Av fröken **Sandell m. fl.**, om *anslag till arbetsmarknadsstyrelsens arbetsvårdsverksamhet för näringshjälp.*

Bland de uppgifter som faller inom ramen för den offentliga arbetsförmedlingens verksamhetsområde har arbetsvården, eller de partiellt arbetsföras försörjningsproblem, kommit att få en alltmer vidgad omfattning. Arbetsvårdsexpeditionerna har år från år redovisat en ökad frekvens av arbetssökande vilkas problem kräver ingående utredningar och ofta även en grundlig prövning av olika alternativ för att bereda den partiellt arbetsföre den för honom eller henne lämpligaste försörjningsmöjligheten. Åtgärder såsom arbetsträning, psykotekniska prov, yrkesutbildning, omskolning m. m. är vägar som lett till resultat vilka både för den enskilde individen och för samhället har långtgående verkningar. Som ett värdefullt komplement till dessa arbetsvårdsformer har näringshjälpen blivit en väsentlig förstärkning i möjligheterna för en effektiv arbetsvård. Under de sist förflutna åren har genom arbetsvårdsexpeditionernas medverkan mellan 400 och 500 fall förhjälpits till startande av egen rörelse, anskaffande av verktygsutrustning och dylikt, fall där näringshjälpen haft avgörande betydelse. Sådana åtgärder kräver en omfattande arbetsinsats från arbetsvårdsexpeditionernas sida, och kontakten med den sökande, den ingående kannedomen om hans bakgrund, alla de faktorer som förvandlar honom från ett fall i statistiken till en människa i nödsituation, skapar ofta en känsla av samhörighet emellan den arbetssökande och arbetsvårdsassistenten.

Därför kan det för den sökande många gånger bli påfrestande att hänvisas till en ny institution, pensionsstyrelsen, när det gäller att söka näringshjälp; besvärande att på nytt få genomgå utredningsproceduren med läkarintyg och flera andra blankettkrävande ansökningsformer. Det bidrag som pensionsstyrelsen sedan lämnar, högst 2 000 kronor, utgör i de flesta fall ändå bara en del av det erforderliga beloppet, varför den sökande vid sidan av ansökan till pensionsstyrelsen även måste anlita arbetsvårdsexpeditionen för att få de tillskott som kan komma i fråga från organisationer, kommuner och landsting.

Ett visst anslag till näringshjälp, anvisat arbetsmarknadsstyrelsen, skulle sålunda betydligt förenkla ärendenas handläggning och ge möjlighet till en bättre samordning av de åtgärder, som måste vidtagas inom arbetsvårdens område. En mera omedelbar tillgång till medel för näringshjälp skulle ge arbetsvårdsexpeditionerna större effektivitet och vad som för oss synes mest betydelsefullt: garantera den hjälpsökande mindre påfrestningar under hans försök att med samhällets hjälp återinpassa sig i arbetslivet.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att till arbetsmarknadsstyrelsens arbetsvårdsverksamhet för budgetåret 1956/57 till näringshjälp anvisa ett reservationsanslag av 100 000 kr.

Stockholm den 26 januari 1956

Viola Sandell

Elsa Lindskog

Arvid Andersson

Thyra Löfqvist

Harald Almgren